

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 6. maj 2011
Sagsnr.: 9656
Dok.nr.: 222432

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 01.04.2011 stillet følgende spørgsmål nr. 317 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet på udvalgets vegne af formand René Christensen.

Spørgsmål 317:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31.03.2011 fra Jens Fisker, Grenå vedrørende Grøn Vækst, jf. FLF alm. del – bilag 243”

Svar:

Jens Fiskers læserbrev i Information vedrører særligt baggrunden for de reduktionsmålsætninger for kvælstofudledningen, der er fastlagt i regeringens Grøn Vækst-aftale, samt hvordan målsætningen relaterer sig til den forudgående målsætning i Vandmiljøplan III.

I henhold til Grøn Vækst-aftalen skal udledningen af kvælstof til vandmiljøet reduceres med 19.000 tons frem mod 2015. Grøn Vækst-målsætningen erstatter reduktionsmålsætningen i Vandmiljøplan III, der ligeledes ville løbe frem til 2015.

I forbindelse med den faglige midtvejsevaluering af Vandmiljøplan III i 2008 blev der opgjort en manko i forhold til målet på ca. 8.000 tons kvælstof. Denne mængde er indregnet i målsætningen i Grøn Vækst på de i alt 19.000 tons.

Grøn Vækst-aftalen fastlægger konkrete virkemidler, som reducerer udledningen med ca. 9.000 tons kvælstof. Det er i Grøn Vækst besluttet, at et udvalg under Finansministeriet skal foreslå virkemidler for de resterende 10.000 tons. Udgangspunktet er et system med omsættelige kvælstofkvoter, men udvalget undersøger også alternative virkemidler.

For at søge at tage hensyn til landbrugserhvervets konkurrenceforhold blev det med Grøn Vækst 2.0-aftalen fra april 2010 besluttet at udvalget under Finansministeriet endvidere skal undersøge, hvordan en række repræsentative EU-lande vælger at implementere EU's vandrammedirektiv.

Første fase af denne undersøgelse, der omfatter Slesvig-Holsten og Nederlandene, viser, at disse lande planlægger at anvende direktivets undtagelsesmuligheder i højere grad end Danmark og hermed i praksis implementerer vandrammedirektivet over hele direktivets indsatsperiode frem mod 2027. Analysen viser, at hvis Danmark skal nå den fulde målsætning på 19.000 tons inden 2015, vil det stille dansk landbrug i en problematisk konkurrencesituation.

Miljøministeren har derfor i februar 2011 foreslået, at Danmark i højere grad følger tempoet i vore nabolande og udskyder implementeringen af de resterende 10.000 kvælstofreduktion til efter 2015. Det er et forslag, som jeg er meget enig i. Endelig beslutning om valg af virkemidler og tidshorizont afventer analysen fra den tværministerielle arbejdsgruppe under ledelse af Finansministeriet, som forventer at færdiggøre sit arbejde i slutningen af 2011.

Med hensyn til sagen om den ulovlige import af kvælstofgødning har jeg tidligere understreget, at det selvfølgelig er helt uacceptabelt, at en lille gruppe landmænd på den måde skader hele branchens omdømme. Det er ikke muligt at vurdere, hvorvidt den ulovlige indførsel har haft negativ virkning på vandmiljøet, da der endnu ikke er klarhed over, i hvilket omfang ulovlig gødning er udbragt på markerne.

Under alle omstændigheder vil der mængdemæssigt være tale om en meget begrænset udledning til vandmiljøet. Kun en mindre del af gødningen udgøres af kvælstof, og af denne andel optages langt hovedparten i planterne, og et eventuelt overskud tilbageholdes i stor udstrækning i rodzonen.

Henrik Høegh

/Lars Ole Hansen